

GENT ELDERS ONTMOET

Ieder van ons verlaat vroeg of laat eens het veilige nest, de vertrouwde omgeving, de ankerplaats, of hoe je het ook maar noemen wil, om de vleugels uit te slaan in de richting van vreemde oorden. Of nu de bestemming Blankenberge, Zoetenaai, Londen, Parijs of een ander exotisch paradijs is, speelt daarbij weinig of geen rol. Eens de reiskoorts is uitgebroken worden valiezen gepakt en autokoffers volgeladen met nuttige maar ook soms overbodige bagage. Het laatst van al wordt de buitendeur zorgvuldig dichtgetrokken wat veelal gepaard gaat met een niet te onderdrukken schuldgevoel. Een gevoel alsof we nu een stukje van onze Gentse identiteit gaan verloochenen. Maar eens we ter plaatse van ons vakantieoord aan het exploreren zijn en we bij een bezoek aan één of ander museum, kerk, stadhuis of andere plaats iets "Gents" ontdekken verdwijnt dat schuldgevoel nogal vlug om plaats te maken voor enige trots en fierheid.

Of het nu onze bedoeling is om in de Ghendtsche Tydinghen een reisrubriek te starten? Zeker niet! Maar wat dan wel? Vroeg of laat ontdekt een heemkundig geïnteresseerde tijdens één of andere uitstap of reis wel eens iets dat verwijst naar Gent of naar een bekende (of minder bekende) Gentenaar die ergens zijn sporen naliet. Het zou zonde zijn wanneer al deze interessante informatie verdwijnt in een fotoalbum, een dia-box of neergeschreven wordt in een reisverhaal dat men naderhand netjes in een kast opbergt om het daarna nooit meer het daglicht te laten zien, zonder dat anderen er deel aan hebben. Waarom niet eens Uw ontdekkingen opsturen naar ons redactieadres zodat

we ze kunnen publiceren in de rubriek "Gent elders ontmoet". Een korte tekst of een duidelijke foto met vermelding van de juiste vindplaats zullen in heel wat gevallen al volstaan. Kan je daarbij nog wat uitleg verschaffen, zoveel te beter, maar het ontbreken van nadere informatie mag geen reden zijn om ons Uw ontdekking niet kenbaar te maken. Wie weet zijn er dan andere lezers welke over aanvullende informatie beschikken, die ze ons dan kunnen doorspelen.

Om het U wat gemakkelijker te maken en vooral om duidelijk te stellen waar we naar toe willen, geven we hierna en in de volgende nummers enkele voorbeelden.

En voor het geval U het nog niet zou weten, ons redactieadres is: Lijnmolenstraat 149, 9040 Gent.

Gentenaars als abt van "Ter Duinen" te Koksijde

De geschiedenis van de abdij Ter Duinen weergegeven in een paar regels is een onbegonnen zaak en is hier eigenlijk niet ter zake. Zij die hierover meer willen te weten komen raden we aan eens een bezoekje te brengen aan deze merkwaardige site en zijn bijbehorend archeologisch museum.

De ruïnes die in de loop der tijden volledig onder het duinzand verdwenen waren, werden in 1949 herontdekt en vanaf dat moment systematisch gro-tendeels blootgelegd.

Waarover we het wel willen hebben zijn de abten van deze abdij.

Op de plaats waar later de abdij zou gebouwd worden vestigde zich in 1107 een kluizenaar met de naam Ligerius. Nadat deze gezelschap had gekregen van een aantal andere seculiere geestelijken, werd hij in 1123 abt en bleef dit tot aan zijn dood in 1128. Hij werd opgevolgd door Fulco (1128-1138).

In 1138 werd Ter Duinen een Cisterciënzerabdij. Vanaf dan tot aan haar afschaffing in 1796 kende de abdij niet minder dan 53 abten waarvan veruit de bekendste Idesbald van der Gracht (1155-1167), de latere Sint-Idesbald was.

Van de 53 abten van Ter Duinen waren er maar liefst zeven afkomstig uit Gent, nl.: de 11ste abt: Salomon van Gent (1226-1232), de 15de abt: Thomas van Gent (1265-1277), de 31ste abt: Jan Teerlinck (1509-1515), de 32ste abt: Petrus van Onderbergh (1515-1519), de 48ste abt: Benedictus van Steenberg (1725-1729), de 51ste abt: Lodewijck de Coninck (1744-1748), de 53ste en laatste abt: Maurus de Mol (1792-1799).

Van Petrus (of Pieter) van Onderbergh is bekend dat hij als afgezant naar Spanje ging om er de kroning van keizer Karel V bij te wonen en dat hij als commissaris de magistraten in Vlaanderen vernieuwde in 1518 en 1519. Zijn initialen zijn nu nog te zien op een pilaar van de ruïne.

De laatste abt, Maurus de Mol, vluchtte in 1794 voor de Fransen en belandde uiteindelijk in Altona (Hamburg) alwaar hij stierf op 24 september 1799. Zijn stoffelijk overschot werd bijgezet in de crypte van de nu verdwenen Sankt-Josephkirche.

Bron: Demerre Guido: "Ten Bogaerde, een naam van acht eeuwen", Nieuwpoort 1985.

David MAES
